

Et andet mindretal inden for flertallet (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) finder, at kunstgødningsskatten burde have været på 1 kr. pr. kg kvælstof, så der også havde været midler til forskning og forsøgsvirksomhed vedrørende landbrugets miljøproblemer samt til transportanlæg og transportsystemer til naturgødning og halm, til biogas-anlæg, andre gødningsbehandlingsanlæg og anlæg til udnyttelse af halm, som ikke er støttet gennem energistøtte Lovgivningen, til forebyggelse og genopretning af nitratskader på drikkevandsforsyning m.v.

Mindretallet vil derfor arbejde for også at finde midler til disse opgaver.

Et tredje mindretal inden for flertallet (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at lovforslaget udgør en rimelig og nødvendig bestanddel af finansieringsstøtten til landbruget i forbindelse med gennemførelsen af det regelsæt, der er udarbejdet efter Folketingets vedtagelse af NPO-handlingsplanen den 31. maj 1985.

Særligt fremhæves, at den påpegede finansiering fra 1. januar 1987 i form af en afgift på handelsgødning åbner for perspektivrige styringsmuligheder på de områder i miljøpolitikken, hvor almindelig regel- og planstyring ikke er effektiv. Selv om afgiftens størrelse og udformning i første omgang ikke opfylder et styringsformål, tilkendegiver et flertal i Folketinget med indførelsen af afgiften, at afgiftsstyring som princip er anvendelig i behandlingen og løsningen af jordbrugerhvervets miljøforhold.

I denne sammenhæng bør det understreges, at der findes en nær sammenhæng mellem forbruget af handelsgødning og forbruget af bekæmpelsesmidler m.v., ligesom afgiftens styringsmæssige aspekter giver muligheder for at sikre en optimal nyttiggørelse af husdyrgødningen gennem udviklingen af fordelingsystemer for husdyrgødning.

Et fjerde mindretal inden for flertallet (det radikale venstres medlem af udvalget) udtaler, at det under behandlingen af NPO-handlingsplanen den 31. maj 1985 fremførte (jfr. Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne spalte 11310), at spørgsmålet om finansieringen ikke var blevet løst, og at regeringen måtte angive, hvorledes handlingsplanen skulle finansieres.

Mindretallet kunne ikke acceptere en erklæring om, at pengene skulle tages et eller andet sted inden for budgettet.

Nu næsten et år efter er situationen stadig den samme. Regeringen har fortsat ikke meddelt, hvorledes miljøstøtteleven skal finansieres. Finansieringen for 1986 er på plads, men for de efterfølgende år er der ikke taget stilling til, hvordan finansieringen skal ske.

Dette er ikke acceptabelt, og mindretallet finder det nødvendigt, at man på nuværende tidspunkt bliver klar over, hvorledes miljøstøtteleven skal finansieres.

Det er på denne baggrund, at mindretallet går ind for en finansiering ved hjælp af en afgift på handelsgødning for 1987, 1988 og 1989.

Det radikale venstre er opmærksom på, at en afgift i denne størrelsesorden næppe vil påvirke forbruget, men med dette forslag fastholdes princippet om, at forurenere betaler. Det tilskynder ydermere til, at der kommer et mere fornuftigt samspil mellem brugere af handelsgødning og producenter af husdyrgødning, og at der gives et miljøpolitisk signal om, at handelsgødningen er medansvarlig for nitratforureningen.

Et mindretal (de frie demokraters medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 3. behandling.

Ændringsforslag

Af miljøministeren, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af FD):

Til § 1

1) Stk. 3 affattes således:

»Stk. 3. Der kan ikke ydes støtte til virksomheder, der ejes af det offentlige. Dette gælder dog ikke for kommunale fælles biogas-anlæg og præstegårde.«.

Til § 4

2) Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Der fradrages 15.000 kr. i udgifter efter stk. 1, hvis kommunalbestyrelsen efter miljøbeskyttelseslovgivningen har stillet krav om lovliggørelse af det hidtidige anlægs indretning. Dette gælder dog ikke, såfremt